UOHSX0036AWR

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S279/2010/VZ-13730/2010/510/KČe V Brně dne 30. září 2010

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 30.7.2010 na návrh, jehož účastníky jsou:

- zadavatel Povodí Moravy, s.p., IČ 70890013, se sídlem Dřevařská 11, 601 75 Brno, zastoupený Ing. Radimem Světlíkem, generálním ředitelem,
- stěžovatel D.I.S., spol. s r.o., IČ 46975616, se sídlem Křižíkova 2960/72, 612 00 Brno, za niž jedná Ing. Richard Lang, jednatel,
  vybraný uchazeč – účastníci sdružení
- OHL ŽS, a.s., IČ 46342796, se sídlem Burešova 938/17, 660 02 Brno, za niž jednají Ing. Michal Štefl a Ing. František Ledabyl, předseda a místopředseda představenstva,
- IMOS Brno, a.s., IČ 25322257, se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno, za niž jedná Ing. Oldřich Štercl, předseda představenstva,
- IMOS holding, a.s. , IČ 25866681, se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno, za niž jedná Ing. Oldřich Štercl, předseda představenstva,

kteří na základě smlouvy o sdružení uzavřené mezi účastníky sdružení dne 17.5.2010 podali společnou nabídku, a ve správním řízení jsou zastoupení na základě plných mocí ze dne 13.8.2010 Ing. Jaromírem Pelinkou, ředitelem Divize 3 Olomouc, závod Pozemní stavitelství, OHL ŽS, a.s.,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce zadávané pod názvem „Město Slavkov u Brna – povodňová ochrana města“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v ISVZ uveřejněno dne 30.4.2010 pod ev.č. VZ 60044556, s opravou uveřejněnou dne 21.5.2010 tamtéž, rozhodl takto:

I.

Zadavatel Povodí Moravy, s.p., nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 76 odst. 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů tím, že hodnotící komise vyřadila nabídku navrhovatele D.I.S., spol. s r.o., Brno, a zadavatel následně navrhovatele D.I.S., spol. s r.o., Brno, vyloučil z účasti v zadávacím řízení, ačkoliv jeho nabídka byla podána v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného výše ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ruší úkony zadavatele Povodí Moravy, s.p., spojené s posouzením nabídky navrhovatele a s hodnocením nabídek uchazečů, které byly zdokumentovány v protokolu z jednání hodnotící komise ze dne 14.6.2010 a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek z téhož dne, současně ruší i rozhodnutí zadavatele Povodí Moravy, s.p., ze dne 28.6.2010 o vyloučení navrhovatele D.I.S., spol. s r.o., Brno, z účasti v předmětném zadávacím řízení a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky v předmětné veřejné zakázce z téhož dne.

II.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli Povodí Moravy, s.p., ukládá uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Povodí Moravy, s.p., IČ 70890013, se sídlem Dřevařská 11, 601 75 Brno, zastoupený Ing. Radimem Světlíkem, generálním ředitelem (dále jen „zadavatel“), uveřejnil v ISVZ dne 30.4.2010 pod ev.č. VZ 60044556, s opravou uveřejněnou dne 21.5.2010 tamtéž, oznámení o podlimitní veřejné zakázce „Město Slavkov u Brna – povodňová ochrana města“ zadávané v otevřeném řízení. Zadavatel jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky stanovil ekonomickou výhodnost nabídky s tím, že jako dílčí hodnotící kritéria stanovil:
   - výše nabídkové ceny v Kč bez DPH s váhou 60 %,
   - doba plnění s váhou 10 %,
   - záruka za kvalitu díla v měsících – stavební práce s váhou 10 %,
   - výše smluvní pokuty v Kč při nedodržení navržené doby plnění v Kč/den s váhou 10 %,
   - výše smluvní pokuty v Kč za prodlení při odstraňování reklamovaných vad v Kč/den s váhou 10 %,

2. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 7.6.2010 je zřejmé, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem jedenáct nabídek, které komise pro otevírání obálek shledala jako úplné ve smyslu § 71 odst. 8 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Jak vyplývá ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 14.6.2010, komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „hodnotící komise“) po posouzení prokázání splnění kvalifikace a po posouzení nabídek ve smyslu §§ 76 a 77 zákona šest nabídek, včetně nabídky společnosti D.I.S., spol. s r.o., IČ 46975616, se sídlem Křižíkova 2960/72, 612 00 Brno, za niž jedná Ing. Richard Lang, jednatel (dále jen „navrhovatel“), vyřadila.

3. Po vyhodnocení zbývajících nabídek podle dílčích hodnotících kritérií komise jako ekonomicky nejvhodnější vyhodnotila společnou nabídku, kterou podali na základě smlouvy o sdružení uzavřené mezi účastníky sdružení dne 17.5.2010 účastníci sdružení
   - OHL ŽS, a.s., IČ 46342796, se sídlem Burešova 938/17, 660 02 Brno, za niž jednají Ing. Michal Štefl a Ing. František Ledabyl, předseda a místopředseda představenstva,
   - IMOS Brno, a.s., IČ 25322257, se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno, za niž jedná Ing. Oldřich Štercl, předseda představenstva,
   - IMOS holding, a.s. , IČ 25866681, se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno, za niž jedná Ing. Oldřich Štercl, předseda představenstva (dále jen „vybraný uchazeč“).

4. Zadavatel následně v tomto smyslu rozhodl dne 28.6.2010 o výběru nejvhodnější nabídky. Současně rozhodl o vyloučení uchazečů, jejichž nabídky byly vyřazeny z účasti v zadávacím řízení. Navrhovatel rozhodnutí zadavatele ze dne 28.6.2010 o svém vyloučení, sdělené mu dopisem ze dne 30.6.2010, obdržel dne 1.7.2010. Navrhovatel dopisem ze dne 14.7.2010 podal proti svému vyloučení námitky, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 19.7.2010 nevyhověl. Rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel navrhovatel dne 22.7.2010 a následně dopisem ze dne 28.7.2010 podal u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Současně na účet Úřadu složil kauci ve výši 589 512,00 Kč. Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 30.7.2010 a tímto dnem bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, vedené pod sp.zn. ÚOHS-S279/2010/VZ. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu téhož dne.

5. Navrhovatel v návrhu ze dne 28.7.2010 uvedl, že byl vyloučen z důvodu že předložil v rámci dílčího hodnotícího kritéria „výše smluvní pokuty při nedodržení navržené doby plnění“ nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu, což je v rozporu s dobrými mravy dle § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), a zásadami poctivého obchodního styku dle § 265 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“). Zadavatel v odůvodnění uvedl, že přihlédl k rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 32 Odo 631/2002 resp., sp.zn. 32 Odo 400/2004, a na základě toho konstatoval, že navrhovatel podal nepřijatelnou nabídku dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona. Navrhovatel považuje svoje vyloučení za nezákonné, neboť při stanovení hodnoty smluvní pokuty nevybočil z rámce zadávacích podmínek a činil tak v rámci svého podnikatelského rizika, a to zejména s ohledem na navrženou dobu plnění. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu, ve kterých soud dochází k závěru, že posouzení otázky (ne)přiměřenosti smluvní pokuty závisí na okolnostech konkrétního případu a zejména na důvodech, které ke sjednání výše smluvní pokuty vedly. Navrhovatel poukazuje dále na skutečnost, že tato rozhodnutí Nejvyššího soudu již byla překonána a to rozhodnutím tohoto soudu sp.zn. 31 Cdo 2707/2007, ve kterém je mj.

uvedeno. „Smluvní pokuta sjednaná v nepřiměřené výši je zpravidla v rozporu s dobrými mravy. V obchodních závazkových vztazích se ustanovení o smluvní pokutě upravená v § 300 až 302 obchodního zákoníku od 1.1.2001 v důsledku novelizace ustanovení § 262 odst. 4 obchodního zákoníku vztahují pouze na situace, kdy zavázaným je podnikatel, tedy profesionál, který si musí být vědom hospodářského rizika v případě sjednání smluvní pokuty. Proto jsou na něho z hlediska odpovědnosti kladeny přísnější podmínky než na nepodnikatele. Z tohoto důvodu zákon upřednostňuje v kogentní úpravě § 301 obchodního zákoníku zachování platnosti právního úkonu i v případě nepřiměřeně vysoké smluvní pokuty a zakládá pouze možnost moderace. Nenastanou-li jiné okolnosti, nelze v souvislosti s nepřiměřenou výší smluvní pokuty aplikovat ustanovení § 39 občanského zákoníku. Ujednání o smluvní pokutě tak není možno v obchodně-právních vztazích považovat za neplatné podle § 39 občanského zákoníku pouze z důvodu nepřiměřenosti sjednané výše smluvní pokuty. Takovou situaci totiž řeší ustanovení § 301 obchodního zákoníku, upravující moderační oprávnění soudu.“ Navrhovatel dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009-100, ve kterém je i obecné vodítko při posuzování zjevně nepřiměřené nabídky. Navrhovatel si je vědom, že jeho nabídka nebyla posuzována jako nepřiměřená, ale jako nabídka nepřijatelná dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona, tedy podaná v rozporu s platnými právními předpisy, nicméně má za to, že závěry uvedené v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se dají použít i v tomto případě. Navrhovatel je přesvědčen, že rozhodnutí o jeho vyloučení bylo odůvodněno nedostatečnými závěry, když smluvní pokutu navrhovatele (a tedy celou nabídku) nelze považovat za rozpornou s právními předpisy a neměla být posuzována jako nepřijatelná. S ohledem na uvedené se domáhá toho, aby Úřad rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení, stejně jako rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, zrušil.

6. Navrhovatel podáním ze dne 2.8.2010 návrh doplnil s tím, že navrhl, aby Úřad zadavateli nařídil předběžné opatření zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Navrhovatel s podáním návrhu dne 29.7.2010 složil na účet Úřadu kauci ve výši 589 512,00 Kč.

7. Vyjádření zadavatele ze dne 5.8.2010 k návrhu obdržel Úřad spolu s dokumentací o veřejné zakázce dne 6.8.2010. Zadavatel ve vyjádření uvedl, že navrhovatel byl vyloučen v souladu s § 76 odst. 1 ve spojení s § 22 odst. 1 písm. d) zákona, jelikož jeho nabídka byla nepřijatelná. Rozpor s platnými právními předpisy byl shledán v tom, že jeho nabídka obsahovala smluvní pokutu ve výši 30 mil. Kč za každý den prodlení s předáním díla. Hodnotící komise shledala výši smluvní pokuty, která byla jedním z kritérií hodnocení, v rozporu s dobrými mravy podle § 39 občanského zákoníku a zásadami poctivého obchodního styku podle § 265 obchodního zákoníku. Proti vyloučení podal navrhovatel námitky, které směřovaly proti zadávacím podmínkám, podle kterých zadavatel nestanovil maximální hodnoty kritérií. Zadavatel uvádí, že navrhovatel to měl namítat ve lhůtě dle § 110 odst. 3 zákona, což ale neučinil, a podle názoru zadavatele tím podmínky akceptoval. Netransparentnost zadávacích podmínek pak začal namítat až poté, co byl ze zadávacího řízení vyloučen. Navrhovatel nabídkovou cenu stanovil ve výši 58,951 mil. Kč. Vůči ní se smluvní pokuta 30 mil. Kč jeví nejen jako nepřiměřená, ale podle zadavatele staví celou nabídku do rozporu s dobrými mravy. V případě soudního sporu by soud sice měl možnost moderace smluvní pokuty, ale podle názoru zadavatele nelze při sjednávání smlouvy činit vědomě jejím obsahem ujednání, která jsou v rozporu s dobrými mravy a jimž by se v případě soudního sporu nedostalo ochrany. Totéž platí i pro smluvní

pokutu za prodlení s odstraněním reklamovaných vad, ačkoliv ta nebyla v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele uvedena. Vzhledem k tomu, že smluvní pokuty byly jedním z dílčích kritérií hodnocení, navrhovatel podle názoru zadavatele kalkuloval s tím, že v obou kritériích získá veškeré body, čímž by byl zvýhodněn oproti ostatním uchazečům. Po uzavření smlouvy by se pak mohl odvolávat na nepřiměřenost smluvní pokuty a počítat s tím, že její výši určí až soud. Smluvní pokuta, která je v rozporu s dobrými mravy, či se zásadami poctivého obchodního styku, je podle názoru zadavatele nevymahatelná, což pro zadavatele znamená újmu a nikoliv přínos ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009-100, kterým argumentuje navrhovatel. K údajné netransparentnosti zadávacích podmínek tím, že nebyly stanoveny maximálně přípustné hodnoty u dílčích kritérií zadavatel uvádí, že tyto hodnoty nebylo nutné uvádět, neboť jako nejvýše přípustné hodnoty smluvních pokut posoudí zadavatel ty, které jsou ještě v souladu s platnými právními předpisy. K otázce přiměřenosti výše smluvní pokuty zadavatel poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 33 Odo 810/2006, podle kterého se obecně bere jako přiměřená smluvní pokuta ve výši 0,5 % denně. Tento obecný úzus však nelze považovat za použitelný v každém případě, neboť je vždy třeba přihlédnout k okolnostem konkrétního případu. Smluvní pokuta navržená navrhovatelem činí více než 50 % z celkové ceny díla, přičemž konkrétní okolnosti případu takto vysokou smluvní pokutu neodůvodňují.

8. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem ze dne 11.8.2010. Současně jim usnesením z téhož dne stanovil lhůty, ve kterých byli oprávněni navrhovat důkazy a vyjádřit se v řízení. Účastníky tohoto správního řízení jsou podle § 116 zákona:
   - zadavatel,
   - navrhovatel,
   - vybraný uchazeč.

9. Úřad rozhodnutím č.j. ÚOHS-S279/2010/VZ-11859/2010/510/KČe ze dne 11.8.2010, které nabylo právní moci dne 31.8.2010, zadavateli na návrh navrhovatele uložil předběžné opatření, spočívající v zákazu uzavřít smlouvu do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno. Zadavatel dne 12.8.2010 dokumentaci doplnil o projektovou dokumentaci včetně výkazu výměr v elektronické podobě.

10. Navrhovatel se ve správním řízení dále vyjádřil dopisem ze dne 17.8.2010, ve kterém uvedl, že po podání nabídky byl celou dobu přesvědčen, že je zcela v souladu s podmínkami stanovenými zadavatelem v zadávací dokumentaci. Proto neměl důvod proti zadávací dokumentaci nic namítat. Navrhovatel nemohl vědět, že jeho nabídka bude posouzena jako nepřijatelná. Námitky navrhovatele pak směřovaly primárně vůči rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení. To však bylo ovlivněno mj. i zadávací dokumentací. K námitce, že kalkuloval s tím, že v obou kritériích „smluvní pokuta“ získá veškeré body, a proto jeho nabídková cena nebude muset být tak nízká, navrhovatel uvádí, že při sestavování nabídky jednal v souladu se zadávacími podmínkami a zákonnými předpisy. Byl to zadavatel, kdo nastavil hodnocení dílčích kritérií způsobem uvedeným v zadávací dokumentaci. Navíc není pravdou, že navrhovatel chtěl získat v kritériích smluvních pokut celou jejich váhu, aby jeho nabídková cena nemusela být nízká, když je jeho nabídková cena z podaných nabídek nejnižší. Navrhovatel při podání nabídky zvážil podnikatelské riziko a byl si vědom veškerých možných důsledků. S ohledem

na další skutečnosti uvedené v nabídce (např. délka provádění díla) si však mohl dovolit uvést smluvní pokutu v takové výši. Navrhovatel dále znovu odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009-100 uvedené již jednou v návrhu.

11. Navrhovatel požádal Úřad o možnost nahlédnout do spisu správního řízení, což mu bylo umožněno dne 23.8.2010, viz protokol o nahlédnutí do spisu z téhož dne.

12. Ve správním řízení se dále k podkladům rozhodnutí vyjádřil vybraný uchazeč, a to dopisem ze dne 23.8.2010, ve kterém uvedl následující. Posouzení nabídky navrhovatele jako nepřijatelné pro její nezákonnost bylo učiněno v souladu se zákonem. V této souvislosti vybraný uchazeč zdůrazňuje především následující aspekty. Veškerá zadavatelem a navrhovatelem citovaná judikatura Nejvyššího soudu zabývající se „přiměřeností“ výše smluvní pokuty se zaměřuje na ochranu subjektu ze smluvní pokuty zavázaného. Takto je třeba vykládat i ustanovení o moderačním právu, umožňujícímu soudu snížit nepřiměřeně vysokou výši smluvní pokuty. Z tohoto pohledu je tedy třeba brát Nejvyšším soudem identifikovanou „ještě přípustnou“ výši smluvní pokuty jako ustálený náhled na obvyklé obchodní zvyklosti mezi účastníky obchodněprávních vztahů. Navrhovatel nabídl výši smluvní pokuty v hodnotě více než 50% nabídkové ceny díla. Podle názoru vybraného uchazeče se tak snažil o ovlivnění hodnocení ve svůj prospěch způsobem, eliminujícím šance ostatních uchazečů. Je třeba se dále tázat, z jakého důvodu se necítil výší smluvní pokuty ohrožen. Navrhovatel byl přesvědčen, že smluvní pokutu v této výši hradit nebude. Důvodů pro tento závěr je několik: Výše smluvní pokuty by již jen při vícedenním prodlení s dokončením díla znamenala ekonomickou likvidaci firmy a navrhovatel by ji nebyl schopen uhradit. V případě smluvního sporu by mohl oprávněně apelovat na uplatnění moderačního práva ke snížení smluvní pokuty. Smluvní pokuta je navíc nabídnuta za situace, kdy podle obchodních podmínek veřejné zakázky (odst. XV.10) „smluvní pokuty sjednané touto smlouvou hradí povinná strana nezávisle na tom, zda a v jaké výši vznikne druhé straně v této souvislosti škoda, kterou lze vymáhat samostatně“. Navrhovatel tedy byl připraven se zavázat k úhradě smluvní pokuty, avšak od počátku nebyl ochoten takovýto závazek splnit. Navrhovatel tak podle názoru vybraného uchazeče učinil úkon, který nebyl míněn vážně ve smyslu § 37 odst. 1 občanského zákoníku. Uvedeným úkonem měl v úmyslu ovlivnit hodnocení nabídek ve svůj prospěch. Proto je nutno považovat jeho nabídku za úkon absolutně neplatný z důvodů předvídaných v § 37 odst. 1, resp. § 39 občanského zákoníku, když jako další důvod neplatnosti může být spatřován v porušení zásady dobrých mravů a zásady poctivého obchodního styku. Vybraný uchazeč dále uvádí, že s argumentací v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 78/2009 lze souhlasit. Problémem je, že se zcela nevztahuje na projednávanou situaci. Pokud soud hovoří o nepřiměřenosti nabídek v jednotlivých hodnocených kritériích a diferencuje mezi jejich kategoriemi z hlediska stanoveného účelu – řádné realizace předmětu díla a jejího odlišení od nepřiměřenosti nabídek v kritériích pouze zvyšujících podnikatelské riziko uchazeče, je třeba si uvědomit, že soud se v tomto rozhodnutí věnuje otázce přiměřenosti nabídek u jednotlivých aspektů nabídky, tj. problematice uvedené v § 22 odst. 1 písm. a), a b) zákona, nikoliv nezákonnosti nabídky ve smyslu § 22 odst. 1 písm. d) zákona. Pokud by nabídka navrhovatele nebyla absolutně neplatná ze shora uvedených důvodů, tj. u navrhovatele by nebylo možno shledat nedostatek vážnosti vůle splnit byť i nepřiměřené kritérium, pak by skutečně bylo namístě nepřiměřeně zvolenou výši smluvní pokuty „ponechat“ a uchazeče v daném směru i hodnotit. V šetřeném

případě se však u nabízené výše smluvní pokuty nejedná pouze o nepřiměřenost korespondující s nesplněním požadavku zadavatele na předmět veřejné zakázky nebo s nesplněním zadávacích podmínek z hlediska jiných požadavků zadavatele, nýbrž o zjevnou nereálnost nabídnutého plnění, korespondující výše uvedeným důvodům neplatnosti právního úkonu, a tedy v rozporu se zákonem ve smyslu ust. § 22 odst. 1 písm. d). Z tohoto důvodu nelze podle názoru vybraného uchazeče pro projednávanou věc aplikovat závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009. Vzhledem k tomu, že nabídnutá smluvní pokuta je pro svou výši neplatná, nedostává se zadavateli žádného benefitu. Naopak navrhovatel de facto nesplnil požadavek zadavatele na minimální hodnotu 25 tis. Kč. I kdyby jeho nabídka nebyla posuzována jako nezákonná, jedná se o nabídku podanou v rozporu se zadávací dokumentací. Argumentaci navrhovatele, týkající se oprávněnosti podat námitky proti obsahu zadávací dokumentace je nutno označit za bezpředmětnou. Ustanovení § 110 odst. 3 zákona je ustanovením kogentním, nepřipouštějícím jakoukoliv úpravu lhůty. Vady zadávací dokumentace je buď možno identifikovat okamžitě nebo je vůbec neobsahuje. Na základě uvedených skutečností vybraný uchazeč konstatuje, že nabídka navrhovatele byla zadavatelem správně hodnocena jako nepřijatelná pro rozpor s platnými právními předpisy ve smyslu § 22 odst. 1 písm. d) zákona. S ohledem na to navrhuje, aby Úřad návrh na přezkum i návrh na vydání předběžného opatření podaný navrhovatelem zamítnul.

13. Ve správním řízení se dále k podkladům rozhodnutí vyjádřil navrhovatel, a to dopisem ze dne 2.9.2010, ve kterém uvedl následující. Navrhovatel při sestavování nabídky jednal zcela v souladu se zadávacími podmínkami a stejně tak se zákonnými předpisy České republiky. Při podání nabídky zvážil podnikatelské riziko a byl si vědom veškerých možných důsledků, avšak s ohledem na další skutečnosti uvedené v nabídce si mohl dovolit stanovit smluvní pokutu ve výši 30 mil. Kč. Není pravdou, že jím podaná nabídka nebyla učiněna vážně, neboť dle právní teorie není právní úkon učiněn vážně tehdy, je-li podle objektivních okolností konkrétního případu zřejmé, že jednající nechtěl svým projevem vůle způsobit právní účinky, které s takovým projevem vůle normy občanského práva spojují. Navrhovatel již v návrhu uvedl, že si je vědom, že jeho nabídka nebyla posuzována jako nepřiměřená, ale jako nepřijatelná dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona, tedy jako nabídka, která je v rozporu s platnými právními předpisy, nicméně má za to, že závěry uvedené v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 78/2009-100 se dají použít i v tomto případě. Navrhovatel opakovaně uvádí, že jeho nabídka byla podána v souladu se zadávací dokumentací (byly dodrženy zadavatelem požadované minimální přípustné hodnoty všech dílčích kritérií) a nemůže se tak jednat o nabídku nezákonnou ani podanou v rozporu se zadávací dokumentací.

14. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. zákona postup zadavatele a po zhodnocení předložených podkladů, zejména dokumentace, vyjádření účastníků řízení a vlastních zjištění konstatuje, že zadavatel v zadávacím řízení nedodržel postup pro zadání veřejné zakázky stanovený zákonem. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

15. Podle § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

16. Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.

17. Podle § 76 odst. 1 zákona hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona. Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. Podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona jsou nepřijatelnými nabídkami nabídky, které jsou v rozporu s platnými právními předpisy.

18. Podle § 76 odst. 6 zákona veřejný zadavatel uchazeče, jehož nabídka byla při posouzení nabídek hodnotící komisí vyřazena, vyloučí bezodkladně z účasti v zadávacím řízení. Vyloučení včetně důvodů zadavatel uchazeči bezodkladně písemně oznámí.

Zjištění Úřadu vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce (dále jen „dokumentace“)

19. Zadavatel jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky v oznámení o zakázce stanovil ekonomickou výhodnost nabídky. Jako dílčí hodnotící kritéria v zadávací dokumentaci uvedl:
    - výše nabídkové ceny v Kč bez DPH s váhou 60 % s tím, že uchazeč ve své nabídce uvede nabídkovou cenu za celý rozsah plnění veřejné zakázky v Kč bez DPH,
    - doba plnění s váhou 10 % s tím, že uchazeč ve své nabídce uvede údaje o době plnění veřejné zakázky ve dnech,
    - záruka za kvalitu díla v měsících – stavební práce s váhou 10 % s tím, že uchazeč ve své nabídce uvede údaje o délce záruky za kvalitu stavebních prací v měsících (minimálně 36 měsíců),
    - výše smluvní pokuty v Kč při nedodržení navržené doby plnění v Kč/den s váhou 10 % s tím, že uchazeč ve své nabídce uvede výši smluvní pokuty v absolutní částce v Kč při nedodržení navržené doby plnění, a to za každý den prodlení (minimálně 25 tis. Kč),
    - výše smluvní pokuty v Kč za prodlení při odstraňování reklamovaných vad v Kč/den s váhou 10 %, s tím, že uchazeč ve své nabídce uvede výši smluvní pokuty v absolutní částce v Kč při nedodržení navržené doby pro odstranění reklamovaných vad, a to za každý den prodlení (minimálně 25 tis. Kč).

20. Zadavatel v zadávací dokumentaci v souvislosti s dobou plnění stanovil předpokládané zahájení srpen 2010 a předpokládané dokončení červen 2012 s tím, že uchazeč uvede dobu plnění ve dnech, počínaje protokolárním předáním a převzetím staveniště až po písemné protokolární předání díla uživateli. V souvislosti se záručními podmínkami zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že stanovuje délku záruky za kvalitu díla minimálně 36 měsíců pro stavební část ode dne předání a převzetí díla po odstranění poslední vady nebo nedodělku zapsaného v protokolu o předání a převzetí hotového díla. V souvislosti s hodnocením nabídek, resp. k hodnotám aspektů, které měly být v rámci stanovených kritérií hodnoceny, zadavatel žádná další

omezení, než ta, která jsou uvedena výše, v zadávacích podmínkách nestanovil. Zadavatel si v šetřeném případě v zadávacích podmínkách nevyhradil ani podmínku, že pokud bude hodnotící komise považovat některou z hodnot v dílčím hodnotícím kritériu za nepřiměřenou povaze závazku, který v kritériu vyjadřuje, nepřidělí takové nabídce v rámci hodnocení žádné body.

21. Podle čl. 6.2. zadávací dokumentace, musel uchazeč v návrhu smlouvy akceptovat vedle požadavků zadavatele obsažených v zadávací dokumentaci rovněž ustanovení zákona, obchodního zákoníku a dalších právních předpisů, které se vztahují k plnění veřejné zakázky. Na písemný dotaz dodavatele v rámci informací k zadávacím podmínkám, jakým způsobem mají uchazeči naplnit tento požadavek zadávací dokumentace, zda stačí přiložit zadavatelem formulovaný návrh smlouvy, zadavatel v rámci dodatečných informací dopisem ze dne 11.5.2010 dodavatelům, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci sdělil, že ano.

22. Navrhovatel ve své nabídce v rámci kriteriálních hodnot uvedl následující hodnoty
    - výše nabídkové ceny: 58 951 248,00 Kč bez DPH,
    - doba plnění: 456 dní,
    - záruka za kvalitu díla v měsících – stavební práce: 84 měsíců,
    - výše smluvní pokuty v Kč při nedodržení navržené doby plnění: 30 000 000,00 Kč/den,
    - výše smluvní pokuty v Kč za prodlení při odstraňování reklamovaných vad: 5 000 000,00 Kč/den.

23. Pro srovnání vybraný uchazeč ve své nabídce v rámci kriteriálních hodnot uvedl následující hodnoty
    - výše nabídkové ceny: 81 101 202,00 Kč bez DPH,
    - doba plnění: 360 dní,
    - záruka za kvalitu díla v měsících – stavební práce: 73 měsíců,
    - výše smluvní pokuty v Kč při nedodržení navržené doby plnění: 700 000,00 Kč/den,
    - výše smluvní pokuty v Kč za prodlení při odstraňování reklamovaných vad: 500 000,00 Kč/den.

24. Jak vyplývá z protokolu z jednání hodnotící komise ze dne 14.6.2010, ta v rámci posouzení nabídek z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona, v souvislosti s nabídkou navrhovatele konstatovala, že „navrhovatel předložil v rámci dílčího hodnotícího kritéria výše smluvní pokuty při nedodržení navržené doby plnění nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu (30 mil. Kč/den), což je v rozporu s dobrými mravy dle § 39 občanského zákoníku a také v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku dle § 265 obchodního zákoníku. Nabídková cena uvedená v nabídce navrhovatele je ve výši 58 951 248,00 Kč bez DPH. V případě, že by byl uchazeč v prodlení pouhé 2 dny, musel by zaplatit 60 mil. Kč, což představuje hodnotu celého projektu. Po posouzení všech souvislostí a s přihlédnutím k vydaným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, např. sp.zn. 32 Odo 631/2002 ze dne 16.12.2003 nebo sp.zn. 32 Odo 400/2004 ze dne 18.1.2005, komise konstatovala, že navrhovatel podal nepřijatelnou nabídku dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona a proto jeho nabídku vyřadila v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 zákona“.

Totéž v souvislosti s nabídkou navrhovatele uvedla komise i ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 14.6.2010.

25. Zadavatel v rozhodnutí ze dne 28.6.2010 o vyloučení navrhovatele konstatoval, že navrhovatele vylučuje v souladu s ustanovením § 76 odst. 6 zákona z účasti v zadávacím řízení, přičemž v odůvodnění tohoto rozhodnutí přesně citoval stanovisko komise uvedené v souvislosti s vyřazením nabídky navrhovatele v protokolu z jednání komise dne 14.6.2010 a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 14.6.2010 (viz výše). Proti tomuto rozhodnutí zadavatele podal navrhovatel dopisem ze dne 14.7.2010 námitky, označené výslovně jako „Námitky proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v soutěži na veřejnou zakázku Město Slavkov u Brna – povodňová ochrana města“, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 19.7.2010 nevyhověl.

K výše uvedeným zjištěním Úřad konstatuje následující skutečnosti a závěry

26. Hodnotící kritéria, na jejichž základě je z podaných nabídek vybrána nejvhodnější nabídka, upravuje ustanovení § 78 zákona. Podle § 78 odst. 4 zákona se musí dílčí hodnotící kritéria vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky, přičemž výčet dílčích hodnotících kritérií uvedený v citovaném ustanovení zákona je pouze demonstrativní. Smluvní pokuta v tomto výčtu obsažena není, přesto je v praxi k hodnocení nabídek používána. Vhodnost jejího použití přitom záleží na nejrůznějších faktorech a je třeba ji vždy posoudit vzhledem ke konkrétním okolnostem veřejné zakázky. Zákon výslovně neupravuje povinnost zadavatele vymezit jím akceptovatelnou úroveň nabízených kriteriálních hodnot, nicméně stanoví zadavateli povinnost uvést v zadávací dokumentaci způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií (§ 44 odst. 3 písm. f) zákona), přičemž pro celý zadávací proces platí současně zásada transparentnosti uvedená v § 6 zákona.

27. Pro průkazné, transparentní a přezkoumatelné hodnocení nabídek je tedy nutné, aby zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci jednoznačným způsobem, jak a podle jakých parametrů budou nabídky v jednotlivých kritériích hodnoceny. V šetřeném případě zadavatel v souvislosti s dílčím kritériem hodnocení „výše smluvní pokuty při nedodržení navržené doby plnění v Kč/den“ hodnocené parametry omezil pouze dolní hranicí výše minimální smluvní pokuty, a to částkou 25 tis. Kč. Výši smluvní pokuty nad tento limit pak ponechal na uvážení uchazeče, a to bez jakéhokoliv omezení. Pozn. Totéž se týká dílčího kritéria hodnocení „výše smluvní pokuty za prodlení při odstraňování reklamovaných vad.“ Tím, že navrhovatel ve své nabídce stanovil výši smluvní pokuty při nedodržení navržené doby plnění ve výši 30 mil. Kč/den, tedy zadávací podmínky stanovené zadavatelem výše uvedeným způsobem nijak neporušil.

28. Vzhledem k tomu, že si zadavatel v zadávacích podmínkách nestanovil ani výhradu, že pokud bude hodnotící komise považovat některou z kriteriálních hodnot za nepřiměřenou, nepřidělí nabídce v rámci předmětné části hodnocení žádné body, zadavatel nemohl z jeho pohledu případnou nepřiměřenost kriteriální hodnoty „řešit“ v rámci hodnocení nabídek nulovým ohodnocením, neboť by to bylo v rozporu se způsobem hodnocení stanoveným jím v zadávacích podmínkách.

29. Zadavatel proto v šetřeném případě tuto věc „řešil“ tím způsobem, že nabídku navrhovatele kvalifikoval jako nepřijatelnou podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona, a to z důvodu, že navrhovatelem předložená výše smluvní pokuty při nedodržení navržené doby plnění je podle jeho názoru nepřiměřeně vysoká, což je v „rozporu s dobrými mravy podle § 39 občanského zákoníku a se zásadami poctivého obchodního styku podle § 265 obchodního zákoníku“, přičemž se v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele této souvislosti odvolává na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 32 Odo 631/2002, resp. rozhodnutí téhož soudu sp.zn. 32 Odo 400/2004.

30. Kompetence Úřadu jsou vymezeny v § 112 zákona, podle kterého Úřad mj. rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, přičemž zadáváním se podle § 17 písm. m) zákona rozumí závazný postup podle zákona, jehož účelem je zadání veřejné zakázky, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení zadávacího řízení. Možné obchodně – právní následky, resp. riziko neplnění smluvních závazků z uzavřené smlouvy, tedy nepodléhají přezkumu Úřadu. Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že již existuje soudní rozhodnutí, které se zabývá přímo otázkou posouzení nepřiměřených aspektů nabídky v rámci zadávacího řízení podle zákona, kterým je rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009-100 ze dne 6.11.2009, Úřad přihlédl v této souvislosti k závěrům uvedeným v citovaném rozhodnutí. Soud zde přímo uvádí následující. „Smyslem možnosti vyloučit zjevně nepřiměřenou nabídku je chránit zadavatele před situací, kdy uchazeč ve své nabídce uvede údaje, jejichž dodržení není reálné, což by během realizace předmětu veřejné zakázky vedlo ke změně těchto údajů hodnocených v rámci dílčích hodnotících kritérií, a to v rozporu s původně stanovenými podmínkami jejího zadání. Jedná se tedy zejména o stanovení zjevně nepřiměřených nákladů, dodací lhůty nebo lhůty pro dokončení, jejichž dodržení není v praxi uskutečnitelné. Nelze dodržet např. ani technologické lhůty, a je to odborně prokazatelné. Nemělo by se však jednat o zjevně nepřiměřenou dobu záručního servisu či smluvní pokuty. Tato kritéria, resp. jejich hodnoty, jdou k tíži uchazeče, avšak jejich i zjevně nepřiměřená hodnota by ve většině případů realizaci předmětu plnění veřejné zakázky neměla nijak ohrozit, naopak vyšší hodnoty jsou pro zadavatele přínosem. Posouzení těchto kritérií jako zjevně nepřiměřených, se jeví jako účelové a jde proti smyslu použití daného omezení.“

31. Zadavatelem odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 32 Odo 631/2002 ze dne 16. 12.2003, resp. sp.zn. 32 Odo 400/2004 ze dne 18.1.2005, se pak týkají už přímo uplatnění moderačního práva podle § 301 obchodního zákoníku, ovšem v případech, které nebyly zadávacím řízením ve smyslu zákona. Z obou uvedených rozhodnutí Nejvyššího soudu vyplývá závěr, že podstatné pro rozhodování o moderačním právu jsou konkrétní okolnosti a důvody, které ke sjednání posuzované výše smluvní pokuty vedly a je provázely, a dále z posledně citovaného rozhodnutí soudu pak i skutečnost, že využití moderačního práva nemá místo v případech, kdy výši smluvní pokuty navrhl sám povinný.

32. Vycházeje tedy ze skutečností, že:
    - zadavatel v souvislosti s dílčím kritériem hodnocení „výše smluvní pokuty při nedodržení navržené doby plnění“ omezil pouze dolní hranicí výše smluvní pokuty (minimálně 25 tis.

Kč), přičemž hodnotu smluvní pokuty nad tento limit ponechal na uvážení uchazeče, a to bez jakéhokoliv omezení,

- zadavatel si v zadávacích podmínkách nestanovil výhradu, že pokud bude považovat některou z kriteriálních hodnot za nepřiměřenou, nepřidělí nabídce v rámci předmětné části hodnocení žádné body,
- existuje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009-100 ze dne 6.11.2009, které se zabývá přímo otázkou posouzení nepřiměřených aspektů nabídky v rámci zadávacího řízení podle zákona, a aspekt smluvní pokuty zde soud výslovně uvádí jako kriteriální hodnotu, jdoucí k tíži uchazeče, jejíž i zjevně nepřiměřená hodnota by ve většině případů realizaci předmětu plnění veřejné zakázky neměla nijak ohrozit, a naopak její vyšší hodnota je pro zadavatele přínosem, a tedy v této souvislosti posouzení tohoto kritéria jako zjevně nepřiměřeného, se jeví jako účelové,

Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 v návaznosti na odst. 6 téhož ustanovení zákona tím, že hodnotící komise vyřadila nabídku navrhovatele a zadavatel následně navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení, ačkoliv nabídka navrhovatele byla ve výše uvedeném smyslu podána v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 zákona. Tento postup zadavatele mohl současně podstatně ovlivnit i výběr nejvhodnější nabídky, neboť nabídka navrhovatele byla ve třech ze čtyř dílčích kritérií hodnocení, a to včetně nabídkové ceny, nejvýhodnější, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

33. Jako opatření k nápravě výše uvedeného porušení zákona Úřad podle § 118 zákona ruší úkony zadavatele spojené s posouzením nabídky navrhovatele a s hodnocením nabídek uchazečů, zdokumentované v protokolu z jednání hodnotící komise ze dne 14.6.2010 a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek z téhož dne, a současně ruší i rozhodnutí zadavatele ze dne 28.6.2010 o vyloučení navrhovatele z účasti v předmětném zadávacím řízení a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky v předmětné veřejné zakázce z téhož dne.

K argumentům účastníků řízení, ke kterým se nevyjádřil výše Úřad doplňuje následující.

34. Úřad konstatuje, že v zadavatelem stanoveném způsobu hodnocení nabídek, včetně dílčích hodnotících kritérií a vymezení rámce jejich hodnot, žádnou netransparentnost nespatřuje. Zadavatel však pochybil v tom, že v průběhu zadávacího řízení tento jím stanovený rámec nedodržel. Navrhovatel, tedy v námitkách podaných proti svému vyloučení na tuto skutečnost správně poukázal s tím, že při stanovení výše smluvních pokut z tohoto rámce daného zadávacími podmínkami nijak nevybočil. Pokud zadavatel měl potřebu rámec kriteriálních hodnot více omezit, měl tak učinit transparentně, a to právě v rámci zadávacích podmínek. V této souvislosti lze jeho stanovisko uvedené ve vyjádření k návrhu navrhovatele, že „maximálně přípustné hodnoty u dílčích kritérií nebylo nutné uvádět, neboť jako nejvýše přípustné hodnoty smluvních pokut posoudí zadavatel ty, které jsou ještě v souladu s platnými právními předpisy," označit jako postup, jehož aplikace je se zásadou transparentnosti zadávacího řízení uvedenou v § 6 zákona zcela v rozporu.

35. Úřad rovněž nepřijal argumentaci vybraného uchazeče v jeho stanovisku ze dne 23.8.2010, ve kterém uchazeč uvádí, že na projednávanou věc nelze aplikovat závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 Afs 75/2009, neboť se podle jeho názoru na projednávanou situaci

nevztahuje (soud hovoří o nepřiměřenosti nabídek v jednotlivých hodnocených kritériích a diferencuje mezi jejich kategoriemi z hlediska stanoveného účelu). Úřad konstatuje, že soud v uvedeném rozhodnutí rozlišuje aspekty, jejichž nepřiměřenost má přímý vztah k předmětu plnění veřejné zakázky, od aspektů, které bezprostřední vztah na plnění předmětu veřejné zakázky nemají. Zde soud konkrétně uvádí „dobu záručního servisu či smluvní pokuty, jejichž i zjevně nepřiměřená hodnota by realizaci předmětu plnění veřejné zakázky neměla nijak ohrozit…naopak jdou k tíži uchazeče a vyšší hodnoty jsou pro zadavatele přínosem.“ Podstatou smluvní pokuty je povinnost zaplatit určitou částku, kterou si strany sjednaly pro případ, že bude porušena konkrétní smluvní povinnost. Jedná se tedy o institut, kterým je zavázaný pod hrozbou další povinnosti pouze více motivován ke splnění povinnosti prvotní. V šetřeném případě je touto prvotní povinností provedení stavebního díla, na jehož realizaci nemá smluvní pokuta bezprostřední vliv. Úřad proto nespatřuje důvod, proč by neměl při posouzení případu vycházet ze závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem v citovaném rozhodnutí, když analogie obou případů je v této souvislosti zřejmá.

36. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. V souladu s tímto ustanovením zákona Úřad vzhledem k tomu, že zadavatel výše vedeným způsobem pochybil při posouzení nabídky navrhovatele, zrušil úkony hodnotící komise nabídek spojené s posouzením nabídky navrhovatele a s hodnocením nabídek uchazečů a současně i úkony zadavatele spočívající ve vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení, včetně rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, a vrátil tak celé zadávací řízení do stavu před vydáním zmíněných rozhodnutí.

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona také rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,00 Kč. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím úkony zadavatele související s posouzením nabídek a výběrem nejvhodnější nabídky zrušil, uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení, tak jak je uvedeno v bodě II. výroku rozhodnutí. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2791050001.

POUČENÍ:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

Mgr. Kamil Rudolecký
místopředseda

otisk úředního razítka

Obdrží:

Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 11, 60175 Brno

D.I.S., spol. s r.o., Křižíkova 2960/72, 612 00 Brno

OHL ŽS, a.s., Burešova 938/17, 660 02 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy